



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1738. usque ad annum 1740

Fleury, Claude

Augustæ Vindelicorum, 1786

VD18 90119355

§. 4. Monialium Congregationis de Calvaria fata.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67878](#)

Sæc. XVIII.
A.C. 1739.

§. IV.

*Monialium Congregationis de Cal-
varia fata.*

Hoc quidem Regis edicto graviter ir-
ritabatur Parisiense Parliamentum,
paulopost tamen inexspectatus eventus
longe intimius unguem in ulcus immi-
sit. Res ita se habuit: Franciæ Præsu-
lum nonnulli, cum suam jurisdictionem
contra Parlamenti ausus potenter sæ-
piusque a Rege, ejusque secretiori Se-
natū vindicatam cernerent, ægris ocul-
lis jam dudum aspiciebant, Regulares
utriusque sexus ferme potissimos im-
mediate summi Pontificis jurisdictioni
esse subjectos, atque ab Episcoporum
potestate Ecclesiastica etiam post Tri-
dentini Concilii decreta in pluribus om-
nino exemptos: Inde autem non modo
Episcopali suæ auctoritati grave vulnus
infigi querebantur, sed insuper, quot-
quot per aliquot sæcula in Regularibus
subinde exorta scandala, morum cor-
ruptelas, & Regularis disciplinæ rela-
xationes studiose in unum censum con-
trahere poterant, ea omnia ex horum
exemptione tanquam infecta radice
pullulare dictabant. totisque viribus
machinabantur, ut sublata hac exem-
ptione deinceps in Galliis saltem Mo-

S 3

niales

Sæc. XVIII. niales immediate in omnibus Episco-
A. C. 1739. porum jurisdictioni subjectæ essent. Ho-
rum petito suffragabatur aliquot anno-
rum consuetudo, vi cujus nullæ om-
nino Sanctimoniales in Regnum recipie-
bantur, nisi sese Episcopali jurisdictioni
penitus subjicerent. Ad exequendum
tamen horum propositum omnino ne-
cessarium videbatur suffragium longe
potentissimum Cardinalis Fleuryi, qui
etiam re percepta eorum votis sat pro-
pensum sese exhibuit, totamque rei se-
riem Ludovico XV. Regi proposuit.
Hic vero hoc negotium summi Pontifi-
cis judicio ac decisioni reliquit, expo-
suitque, sat conveniens esse, ut præ-
primis Benedictinæ Sanctimoniales
Congregationis de Calvaria Parisiensis
Archiepiscopi visitationi ac demum ju-
risdictioni subjicerentur: Annuit Pon-
tifex Regis precibus, atque ad eundem
Apostolicas transmisit literas, vi qua-
rum hic idem Episcopus præsatæ Con-
gregationis Visitator nominatus, & ha-
Moniales ejus jurisdictioni subjectæ de-
clarabantur: Hac novitate Moniales
velut fulmine tactæ, quascunque pol-
sent, rationes opposuerunt, porrecto
etiam ad Regem & Fleuryum Cardi-
nalem libello, & invocato Amicorum,
& potentum patrocinio. Attamen in-
caſsum erant omnia; Cardinalis enim
Fleu-

Fleuryus cum Rohanio Cardinale, Se-
nonensi Archiepiscopo, aliisque Præ-
sulibus hac super re consultationem
Versaliis habuit, ac tandem præfatæ
Congregationis Monialibus ad earum
preces, & opposita rationum momenta
rescripsit. Regem hac in re sententiam
suam minime mutaturum, nil ergo
consultius fore, quam ut ejus voluntati
plene prompteque fese subjicerent, ni
Regiæ indignationis severitatem in ca-
put suum accersere vellent: cum au-
tem prima hujus Congregationis Præ-
posita antiqui juris possessioni firmius
insisteret, atque Archiepiscopum Visi-
tatorem agnoscere tenueret, Regiis li-
teris ad Gerseyensem Abbatiam prope
Groobacum relegata est, ceteræ vero
Superiores Majores ab officio suspensæ
fuerunt. Ea res summopere dispuicuit
Parlamento Parisiensi; tantum enim
arrogatæ suæ auctoritati inde detra-
ctum existimabat, quantum Episcopo-
rum jurisdictioni per novam hanc Re-
gularium subjectionem adjectum fuisset:
Eapropter Purellius Abbas prima-
riis Centumviralis Senatus Patribus
Pontificium Breve Archiepiscopo Pa-
risensi transmissum, necnon nuperum
Regis edictum, quo tam Parlamento,
quam ceteris Curiis hujus causæ co-
gnitio erat interdicta, discutiendum ac

de-

S 4

Sæc. XVIII.
A. C. 1739.

Sæc. XVIII.
A. C. 1739

desuper deliberandum proposuit, habitoque sermone admodum gravi demonstrandum suscepit, quod, cum Re causa plurimas sibi soli, suæque cognitioni iterato reservaret, per ejusmodi evocationes tandem tota Parlamenti auctoritas & jurisdictione evanesceret, nil ergo magis necessarium foret, quam ut universalis Curiae Conventus haberetur, maloque remedium tempestive quæreretur: Id quod petitum facile obtinuit Purellius, moxque habitis comitiis unanimi omnium suffragi conclusum, Deputatos esse nominandos, qui Regi humillimas Parlamenti preces & postulata exponerent: Obtenta igitur alloquii venia Deputati nomine Parlamenti quatuor hosce articulos Regi proponebant. I. Haud esse ultra tolerandum, ut Pontificis Brevia in Franciæ Regno executionem mandentur, nisi a Parlamento, cuius esset illa exequi, fuissent acceptata in tabulas relata, & literis, ut vocant *patentibus* munita. II. Nihil esse immutandum circa veterem consuetudinem, vi cuius Universitas Parisina immediate sit subjecta jurisdictioni Parlamenti. III. Quicquid in contrarium ageretur, recta Regni principiis ac legibus adversari. IV. Si introduceretur simplex & pura Constitutionis *Unigenitus*

genitus acceptatio, eversum iri modifi- Sæc. XVIII.
 cationem a defuncto Rege provide ap. A.C. 1739.
 positam. Attamen Ludovicus XV. Rex
 Deputatis ad hæc respondit, se nulla-
 tenus indigere Parlamenti monitis hac
 super re, sed potius res in suo statu
 esse relinquendas, donec aliter de-
 cerneretur.

§. V.

*Eadem Constitutio Pontificia Leodii
 solemniter recepta.*

Hoc item anno Clemens XII. Geor- gium Ludovicum Principem de Berghes Leodiensem Episcopum datis literis impensius hortabatur, ut Constitutionem *Unigenitus* ab universo suo Clero & populo solemniter recipi curaret. Oblatam exerendi zeli sui Apostoli occasionem ambabus ulnis amplectebatur Episcopus Princeps, mox que die vigesima tertia Decembris habito publico conventu & oratione tantum effecit, ut nullo tergiversante Cathedralis Ecclesiæ Canonici, omnes Regularium Conventus, & totius Diæcesis ac ditionis Parechi, necnon cuncti Episcopales Ministri ac famuli ad puram & simplicem hujus Constitutionis acceptationem juramenti Religione sese obstringerent, & Jansenii doctrinam

S 5 in